

VAIKAMS, KURIE IŠ TĒVŪ SUŽINO APIE PSICHOAKTYVIŪJŪ MEDŽIAGŪ VARTOJIMO KELIAMUS PAVOJUS, KYLA MAŽESNĒ TIKIMYBĒ ATEITYJE JAS VARTOTI

Pradėti kalbėtis su vaikais apie psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo keliamą žalą reikėtų nuo pat vaikystės ir ankstyvos paauglystės

95%

tėvų, auginančių mokyklinio amžiaus vaikus, yra kalbėję su savo vaikais apie psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo keliamus pavojus

85%

tėvų kalbasi su savo vaikais apie alkoholio vartojimo,

81%

apie rūkymo,

71%

apie elektroninių cigarečių,

67%

apie energinių gėrimų,

59%

apie narkotikų vartojimo keliamą pavojų

Svarbu, kad apie psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo žalą daugiau informacijos vaikas gautų iš savo tėvų ar kitų jiems artimų suaugusiųjų asmenų, nes bendraamžiai ar internetas gali jiems suteikti klaidingų žinių

Nereikėtų vaiko gąsdinti akcentuojant ilgalaikes neigiamas psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo pasekmes – sveikatos sutrikimus ar mirtį, tačiau būtina paaiškinti, kodėl psichoaktyviųjų medžiagų negalima vartoti

Pokalbiui vaikai niekada ne per maži

15%

mokyklinio amžiaus vaikus auginančių tėvų vengia pokalbių apie psichoaktyvias medžiagas, nes mano, kad jų vaikai dar per maži

Kartais tėvai nuogaustauja, kad jų vaikai apie psichoaktyvias medžiagas žino kur kas daugiau nei jie patys, tačiau

neretai vaikus pasiekia tikrovės neatitinkanti informacija, ne į visus kylančius klausimus jie patys randa atsakymus

Klaidinga manyti, kad vaikas bus apsaugotas nuo problemų, susijusių su psichoaktyviųjų medžiagų vartojimu, jei apie tai neturės jokios informacijos

Užaugintas „šiltnamio“ sąlygomis vaikas gali susidurti su dar didesnėmis problemomis, nes neturės žinių ir įgūdžių, kaip jas spręsti

8%

tėvų nuo pokalbių su vaikais apie psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo keliamą pavojų sulaiko informacijos trūkumas, tėvams neramu, kad vaikai žino daugiau ir pritrūks argumentų

11%

tėvų bijo sužadinti vaikų susidomėjimą psichoaktyviosiomis medžiagomis